

๓๔ เอกทิวัล เกรสลส ဓမມಗດ ස්තාව පලිත්තාව ප්‍රජාති මූද්‍රණ මූල්‍ය තැන් එ

ในวันหนึ่ง (อ.หญิง ท.) เหล่านั้น พังแล้ว ซึ่งวัวเป็นเครื่องกล่าวชื่นชม ของพระภูริ เลื่อมใสแล้ว ได้กระทำแล้ว ซึ่ง การบูชาชื่นชม ด้วยร้อยแห่งผ้าห่ม ท. ห้า ฯ

เอโกໂກ මූද්‍රණ ප්‍රජාතානි මැමති ฯ

อ.ผ้าห่ม ผืนหนึ่ง ฯ ย้อมถึงค่า ซึ่งร้อยแห่งทรัพย์ห้า ท. ฯ

ตาล ගෙක වශ්‍යාපි මිත්තා රාජා ප්‍රජාති “ගුත් මූද්‍රණ තාති ฯ

อ.พระราชา ไม่ทรงเห็นแล้ว เมื่อซึ่งผ้า ผืนหนึ่ง (ของหญิง ท.) เหล่านั้น ตรัสตามแล้ว ว่า “อ.ผ้าห่ม ท. (มีอยู่) (ณ ที่) ไห่น” ดังนี้ ฯ

“ອයුල්ස ඩි තිනුනාති ฯ

(อ.หญิง ท. กราบทูลแล้ว) ว่า “(อ.ผ้าห่ม ท.) อันหมายม่องฉัน ท. ถวายแล้ว แก่พระผู้เป็นเจ้า” ดังนี้ ฯ

“ເຕෙ ඒපු ඔහිතාති ฯ

(อ.พระราชา ตรัสตามแล้ว) ว่า “(อ.ผ้าห่ม ท.) ทั้งปวง (อันพระผู้เป็นเจ้า) นั้น รับแล้ว (หรือ)” ดังนี้ ฯ

“ອາම කහිතාති ฯ

(อ.หญิง ท. กราบทูลแล้ว) ว่า “เพコレ (อ.ผ้าห่ม ท. ทั้งปวง) (อันพระผู้เป็นเจ้า นั้น) รับแล้ว” ดังนี้ ฯ

ราช ගෛර් මුෂ්‍යමිතාව තාති මූද්‍රණ තාති තිනුනාවු ගෙවෙන කහිතාවු ස්තාව
“නු ගැනුම මත්තුනි (P56) ටත්තානි, මෙත්තගේ ගි ග්‍රිස්තාති ප්‍රජාති ฯ

อ.พระราชา เล็ດිຈිเข้าไปหาแล้ว ซึ่งพระภูริ ตรัสตามแล้ว ซึ่งความที่แห่งผ้าห่ม ท. เป็นผ้า (อันหญิง ท.) เหล่านั้น ถวายแล้ว ทรงสดับแล้ว ซึ่งความที่ (แห่งผ้าห่ม ท.) เป็นผ้า (อันหญิง ท.) เหล่านั้น ถวายแล้วด้วย ซึ่งความที่ (แห่งผ้าห่ม ท.) เป็นผ้าอันพระภูริรับแล้วด้วย ตรัสตามแล้ว ว่า “ข้าแต่ท่านผู้เจริญ อ.ผ้า ท. เป็นผ้ามากเกิน (ย่อมเป็น) มีเช่นหรือ (อ.ท่าน ท.) จักรະทํา ซึ่งอะไร (ด้วยผ้า ท.) อันมีประมาณเท่านี้” ดังนี้ ฯ

“ອමහා ප්‍රිහෙනානි ඔහිතාව රෝගී තිබුණු තිබුණු මහාතාති ฯ

(อ.พระภูริ ถวายพระพรแล้ว) ว่า “ดูก่อนมหาพิตร (อ.อาทิตย์) รับแล้ว (ซึ่งผ้า ท.) อันเพียงพอ แก่อัตมภูมิ ท. จักถวาย (ซึ่งผ้า ท.) อันเหลือ (แก่ภิกษุ ท.) ผู้มีจิรภัณฑ์แล้ว” ดังนี้ ฯ

“ເຕ මූද්‍රණ ප්‍රජාතිවරානි ගි ග්‍රිස්තාති ฯ

(อ.พระราชา ตรัสตามแล้ว) ว่า “(อ.ภิกษุ ท.) เหล่านั้น จักรະทํา ซึ่งจิรภัณฑ์ ท. ของตน ให้เป็นอะไร” ดังนี้ ฯ

“ชินณตรจีวรานิ ทสสุนต์ติ ฯ

(อ.พระธรรม ถวายพระพรแล้ว) ว่า “(อ.ภิกขุ ท. เหล่านั้น) จักถวาย (แก่ภิกขุ ท.) ผู้มีจีวรอันแก่แล้วกว่า” ดังนี้ ฯ

“เต อตุตโน ชินณจีวรานิ กี กริสสุนต์ติ ฯ

(อ.พระราชา ตรัสสามاءแล้ว) ว่า “(อ.ภิกขุ ท.) เหล่านั้น จักกระทำ ซึ่งจีวรอันแก่แล้ว ท. ของตน ให้เป็นอะไร” ดังนี้ ฯ

“ปุจตุต្រณานิ กริสสุนต์ติ ฯ

(อ.พระธรรม ถวายพระพรแล้ว) ว่า “(อ.ภิกขุ ท. เหล่านั้น) จักกระทำ (ซึ่งจีวรอันแก่แล้ว ท.) ให้เป็นผ้าเป็นเครื่องปูปลาด” ดังนี้ ฯ

“ปุรานปุจตุต្រณานิ กี กริสสุนต์ติ ฯ

(อ.พระราชา ตรัสสามاءแล้ว) ว่า “(อ.ภิกขุ ท. เหล่านั้น) จักกระทำ ซึ่งผ้าเป็นเครื่องปูปลาดอันแก่ ท. ให้เป็นอะไร” ดังนี้ ฯ

“ภุมมตุต្រณานิ กริสสุนต์ติ ฯ

(อ.พระธรรม ถวายพระพรแล้ว) ว่า “(อ.ภิกขุ ท. เหล่านั้น) จักกระทำ (ซึ่งผ้าเป็นเครื่องปูปลาดอันแก่ ท.) ให้เป็นผ้าเป็นเครื่องปูปลาดซึ่งพื้น” ดังนี้ ฯ

“ปุรานภุมมตุต្រณานิ กี กริสสุนต์ติ ฯ

(อ.พระราชา ตรัสสามاءแล้ว) ว่า “(อ.ภิกขุ ท. เหล่านั้น) จักกระทำ ซึ่งผ้าเป็นเครื่องปูปลาดซึ่งพื้นอันแก่ ท. ให้เป็นอะไร” ดังนี้ ฯ

“ปาทปุณณานิ กริสสุนติ มหาราชาติ ฯ

(อ.พระธรรม ถวายพระพรแล้ว) ว่า “ดูก่อนมหาบพิตร (อ.ภิกขุ ท. เหล่านั้น) จักกระทำ (ซึ่งผ้าเป็นเครื่องปูปลาดซึ่งพื้นอันแก่ ท.) ให้เป็นผ้าเป็นเครื่องเช็ดซึ่งเท้า” ดังนี้ ฯ

“ปุรานปาทปุณณานิ กี กริสสุนต์ติ ฯ

(อ.พระราชา ตรัสสามاءแล้ว) ว่า “(อ.ภิกขุ ท. เหล่านั้น) จักกระทำ ซึ่งผ้าเป็นเครื่องเช็ดซึ่งเท้าอันแก่ ท. ให้เป็นอะไร” ดังนี้ ฯ

“ขณฑาขณฑิก โภคุณตัว มตุติกาย มหาทิตัว ภิตติ วิลิมบิสสุนต์ติ ฯ

(อ.พระธรรม ถวายพระพรแล้ว) ว่า “(อ.ภิกขุ ท. เหล่านั้น) ทุบแล้ว (กระทำ) ให้เป็นของมีห่อน้อยและห่อนใหญ่ ขยายแล้ว ด้วยดินเหนียว จักฉบับ ซึ่งฝ่า” ดังนี้ ฯ

“ภนเต เอตุตกำ กตวป อยยาน ทินนานิ น นสสุนต์ติ ฯ

(อ.พระราชา ตรัสรามแล้ว) ว่า “ข้าแต่ท่านผู้เจริญ (อ.ผ้า ท.) ยัง (ยังบุคคล) ถวายแล้ว แก่พระผู้เป็นเจ้า ท. ย่อมไม่เลียหาย เม้มีพระกระทำ (ซึ่งกรรม) อันมีประมาณเท่านี้ (หรือ)” ดังนี้ ฯ

“อาม มหาราชติ ฯ

(อ.พระธรรม ถวายพระพรแล้ว) ว่า “ดูก่อนมหาบพิตร ขอถวายพระพร (อ.อย่างนี้)” ดังนี้ ฯ

ราช ปสนโน อปนานิ ปณจ วตุถานิ อาหาราเปตุว่า เครสส ปามุเล จปapeลิ ฯ

อ.พระราชา ทรงเลื่อมใสแล้ว (ทรงยังบุคคล) ให้คำมาแล้ว ซึ่งร้อยแห่งผ้า ท. ห้า เหล่าอื่นอีก (ทรงยังบุคคล) ให้วางไว้แล้ว ณ ที่ใกล้แห่งเท้า ของพระธรรม ฯ

เกร์ กิร ปณจสคุณนิกานิ วตุถานิ ปณจสตภากาคน ปามุเล จเปตุว่า ทินหนานิ ปณจสตภกุชตตุ ลกิ, สหสสคุณนิกานิ วตุถานิ สหสสภากาคน ปามุเล จเปตุว่า ทินหนานิ สหสสภกุชตตุ ลกิ, สตสหสสคุณนิกานิ วตุถานิ สตสหสสภากาคน ปามุเล จเปตุว่า ทินหนานิ สตสหสสภกุชตตุ ลกิ ฯ

ได้ยินว่า อ.พระธรรม ได้แล้ว ซึ่งผ้า ท. อันมีค่าร้อยห้าด อัน (อันพระราชา) ทรงวางถวายแล้ว ณ ที่ใกล้แห่งเท้า โดยส่วนร้อยห้า สิ่นร้อยห้าครั้ง, ได้แล้ว ซึ่งผ้า ท. อันมีค่าพันหนึ่ง อัน (อันพระราชา) ทรงวางถวายแล้ว ณ ที่ใกล้- แห่งเท้า โดยส่วนพันหนึ่ง สิ่นพันครั้ง, ได้แล้ว ซึ่งผ้า ท. อันมีค่าแสนหนึ่ง อัน (อันพระราชา) ทรงวางถวายแล้ว ณ ที่ใกล้แห่งเท้า โดยส่วนแสนหนึ่ง สิ่นแสนครั้ง ฯ

“เอก เทว ตีนิ จตุตรา ปณจ ทสาติอาทินา นายน ลทฐาน ปน คณนา นาม นดุติ ฯ

ก ชื่ อ.การนับ (ซึ่งผ้า ท.) (อันอันพระธรรม) ได้แล้ว โดยนัยมี ว่า “(อ.ผ้า) ผืนหนึ่ง, (อ.ผ้า ท.) สองผืน, (อ.ผ้า ท.) สามผืน, (อ.ผ้า ท.) สี่ผืน, (อ.ผ้า ท.) ห้าผืน, (อ.ผ้า ท.) สิบผืน” ดังนี้เป็นต้น ย่อมไม่มี ฯ

ตذاคเต กิร บรินิพุเต, เกร์ ສกัลชมพุทีป วิจิตรตัว สพุพวิหารสุ ภิกขูน อดุตโน สนธิกาเนว ปตุตจีวรานิ อทาลี ฯ

ได้ยินว่า ครั้นเมื่อพระตذاคต เสด็จบรินิพพานแล้ว, อ.พระธรรม เที่ยวไปแล้ว ตลอดชุมพุทธปั้งลิ้น ได้ถวายแล้ว ซึ่งบานตรและจีวร ท. อันเป็นของมืออยู่ ของตนนั้นเทียว แก่ภิกษุ ท. ในวิหารทั้งปวง ท. ฯ

มานุทิยา “ยมห โกรมิ, ต ตذا อหุตัว ဓဓุณถาก ໂຫຕ; กินนุ ໂຂ ກຣສາມີຕີ ຈິນເຕະຕວາ “ອຕຸເລືສ ອຸປາໂຍຕີ, ຮຽນເມ (P57) ອຸຍຍານກີ່ພໍ ດຈຸນເຕ, ຈູພືບີຕຸ ສາສນ ປທິນ “ສາມາວຕິຍາ ປາສາທ ດນຕວາ ທຸສລໂກງຈາກຮເຕລໂກງຈາກຮານີ ວິວາເປຕວາ ທຸສສານີ ເຕລຈາກູ້ສຸ ເຕເມຕວາ ຄມແກ ເວເຈຕວາ ຕາ ສພຸພາ ເອກໂຕ ກຕວາ ທຸວາຮ ປີທິຕວາ ພົມຢຸຕກ ທຕວາ ກຸ່ມທີປກາທີ ເຕເ ອຸດື ທ່າມໂນ ໂອຕຣິຕວາ ດຈຸນຕູຕີ ฯ

อ.พระนางมานุทิยา ทรงดำริแล้ว ว่า “อ.เรา ย่อมกระทำ (ซึ่งกรรม) ได, (อ.กรรม) นั้น ไม่มีแล้ว ແກ້ມືອນຍ່າງນັ້ນ ຍ່ອມມີ ໂດຍປະກາດອືນເຫິວ, (อ.ເຮົາ) ຈັກຮະກາດ ອຍ່າງໄຮ່ນວແລ” ดังนี้ (ทรงดำริ- แล้ว) ว่า “อ.ອຸບາຍ ນັ້ນ ມີມູນ” ดังนี้, ครั้นเมื่อพระราชา เสด็ຈไปอยู่ สູ່ທີ່ເປັນທີ່ทรงກົດກາໃນພຣະອຸທຍານ ทรงสົ່ງไปแล้ว ซึ่งข່າວສາສົນ ແກ່ວາ (ມີອັນເຫຼື້ອ) ว່າ “(อ.ອາ) ໄປແລ້ວ

ສູ່ປະກາດ ຂອງພຣະນະສາມາວິ (ຍັງບຸຄຄລ) ໄທ້ເປີດແລ້ວ ຜຶ່ງເວືອນຄລັງແຫ່ງຜໍາແລະເວືອນຄລັງແຫ່ງນໍ້າມັນ ທ. ຍັງຜ້າ ທ. ໄທ້ເປີຍກ
ແລ້ວ ໃນຕຸ່ມແຫ່ງນໍ້າມັນ ທ. ພັນແລ້ວ ຜຶ່ງເສາ ທ. ກະທຳແລ້ວ (ຜຶ່ງທຸນິງ ທ.) ເຫັນນັ້ນ ທັ້ງປ່ວງ ໂດຍຄວາມເປັນອັນດີຍກັນ ປິດ
ແລ້ວ ຜຶ່ງປະຕູ ໄທ້ແລ້ວ ຜຶ່ງຍັນຕົ້ນ ໃນກາຍນອກ ໄທ້ຍຸ້ງ ຜຶ່ງໄຟ ໃນຕຳຫັກ ດ້ວຍປະທິປັນມີດຳມັນ ທ. ຂໍາມລົງແລ້ວ ຈຶ່ງໄປ” ດັ່ງນີ້
(ເປັນເທິງ) ໆ

ໂສ ປາສາທ໌ ອກົງຈາການ ວິວາເປີຕົວ ວັດທະນີ ເຕັມຕົວ ດັມເກາ ເວເຈື້ມາຮັກ ແລ້ວ ປົກລົງຈາການ ວິວາເປີຕົວ ວັດທະນີ ແລ້ວ ດັມເກາ ເວເຈື້ມາຮັກ ແລ້ວ

(ອ.ລາ) ນັ້ນ ຂໍ້ແນພາຍແລ້ວ ສູ່ປະກາດ (ຍັງບຸຄຄລ) ໄທ້ເປີດແລ້ວ ຜຶ່ງເວືອນຄລັງ ທ. ຍັງຜ້າ ທ. ໄທ້ເປີຍກແລ້ວ ໃນຕຸ່ມແຫ່ງນໍ້າມັນ ທ.
ເຮີມແລ້ວ ເພື່ອອັນພັນ ຜຶ່ງເສາ ທ. ໆ

ອາ ນຳ ສາມາຕີປຸ່ມຂາ ອົດຖືໂຍ “ກີ ເຕັມ ຈູ່ປີຕາຕີ ວານທີໂຍ ອຸປສັກມືສຸ” ໆ

ຄວັ້ນນັ້ນ ອ.ທຸນິງ ທ. ຜູ້ມີພຣະນະສາມາວິເປັນປະມຸນ ກລ່າວຍຸ້ງ ວ່າ “ດູກ່ອນອາ (ອ.ກຣມ) ນັ້ນ ອະໄວ” ດັ່ງນີ້ ເຂົ້າໄປຫາແລ້ວ (ຜຶ່ງ
ນາຍມາຄັນທີ່ຢະ) ນັ້ນ ໆ

“ອຸມມາ ຮາຊາ ທັກທີ່ກົມມຸຕາຍ ອົມ ດັມເກາ ເຕັມປິລິຕິກາທີ ເຈົາເປີ, ລາຊເຄເທ ນາມ ສຸດຕະຫຼາດ ຖຸ່ມ ຖຸ່ມ, ມາ
ມີ ສັນຕິເກ ໂທດ ອມມາຕີ ເວຳ ວັດວາ ຕາ ອາດຕາ ດັກເກາ ປະເສດຕົວ ທຸວາຮານ ປິທິຕົວ ພົມ ຍັນຕົກ ຖຕຸວາ ອາທີ
ໂຕ ປຸ່ມຈາຍ ອົດຄື ທ່ານໂຕ ໂອຕີ ໆ

(ອ.ນາຍມາຄັນທີ່ຢະ) ກລ່າວຍຸ້ງ ອຳຍັງນີ້ ວ່າ “ດູກ່ອນແມ່ ທ. ອ.ພຣະຣາຊາ (ຍັງເຮົາ) ຍ່ອມໃຫ້ພັນ ຜຶ່ງເສາ ທ. ເຫັນນີ້ ດ້ວຍຜ້າເກ່ອນ
ໜຸ່ມແລ້ວ ດ້ວຍນໍ້າມັນ ທ. ເພື່ອປະໂຍ່ນນີ້ແກ່ກາງກະທຳໃໝ່ນັ້ນຄົງ, (ອ.ກຣມ) ອັນອັນບຸຄຄລ ທັ້ງປະກອບດີແລ້ວ ທັ້ງປະກອບຫຸ້ວັນ
ໜີໃນພຣະຈັກ ເປັນກຣມອັນບຸຄຄລ ຫຼືໄດ້ໂດຍຍາກ (ຍ່ອມເປັນ), ດູກ່ອນແມ່ ທ. (ອ.ທ່ານ ທ.) ຈອຍ່າມື ໃນທີ່ກຳລັງ ແຫ່ງເຮົາ” ດັ່ງນີ້
(ຍັງທຸນິງ ທ.) ເຫັນນັ້ນ ຜູ້ມາແລ້ວ ໄທ້ເຂົ້າໄປແລ້ວ ໃນຫ້ອງ ປິດແລ້ວ ຜຶ່ງປະຕູ ທ. ໄທ້ແລ້ວ ຜຶ່ງຍັນຕົ້ນ ໃນກາຍນອກ ໄທ້ຍຸ້ງ ຜຶ່ງໄຟ
ຈຳເດີມ ແຕ່ຕັ້ນ ຂໍາມລົງແລ້ວ ໆ

ສາມາຕີ ຕາສີ ໂອວາທ໌ ອາກສີ “ອມທາກ ອັນມຕຸເດ ສິສາເຮ ວິຈຽນຕືືນ ເວຳ ອົດຄືນາ ດ້ານມານານຳ ອຸຕຸກວານໆ
ພຸ່ມຫຼາມາເນັນນີ້ ປຣິຈຸເຄໂຫ ນ ສຸກໂຣ, ອປປມຕຸຕາ ໂອຄາຕີ ໆ

ອ.ພຣະນະສາມາວິ ໄດ້ປະກາດແລ້ວ ຜຶ່ງໂອວາທ (ແກ່ທຸນິງ ທ.) ເຫັນນັ້ນ ວ່າ “ອ.ກາຮົາກະທຳ ຜຶ່ງອັຕກາພ ທ. ອັນອັນໄຟໄໝໜໍ້ຍຸ້ງ
ອຳຍັງນີ້ ຂອງເຮົາ ທ. ຜູ້ທີ່ວ່າປ່ອຍຸ້ງ ໃນສັງລາຍ ອັນມີທີ່ສຸດແລະເປື້ອງຕົ້ນອັນບຸຄຄລຜູ້ປົມອູ້ຮູ້ໄຟໄໝໜໍ້ໄດ້ແລ້ວ ເປັນສັກພແມ່ອັນພຣ
ພຸ່ມຫຼາມາເນັນກະທຳໄດ້ໂດຍຈ່າຍ (ຍ່ອມເປັນ) ທ່ານໄຟໄໝໜໍ້, (ອ.ເຮົວ ທ.) ເປັນຜູ້ມີປະມາດແລ້ວ ຈຶ່ງເປັນ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ຕາ, ເຄເທ ດ້ານນີ້, ເວທນາບຣິຄຸຄທກມມຸກົງຈານ ມະລິກໂຮນຸຕືືໂຍ, ກາຈີ ທຸດິຍັດລ, ກາຈີ ຕິຍັດລ ປັບປຸງສຸ; ເຕັມ ຖຸ່ມຕົ້ນ
“ອຸໂຍ ສມຸພຸດລາ ກີກຸງ ປຈຸຈາກຕູ້ຕູ້ ປິນຸທປາຕປົງການນີ້, ເຍັນ ກາດວາ, ເຫຼຸປສັກມືສຸ; ອຸປສັກມືຕົວ ກາດນຸ່ຕົ້ນ ອົດ
ວາເທດວາ ເກມນຸ່ຕົ້ນ ນິລື່ທີ່ສຸ; ເກມນຸ່ຕົ້ນ ນິລື່ນຸ່າ ໂອ ເຕັມ ກີກຸງ ກາດນຸ່ຕົ້ນ ເຕັມໂລງຈຸ ‘ອິດ ການນີ້ ຮຸບໂລ ອຸເທນສັສ ອຸຍ
ຍັນຄອຕສຸສ ອຸນເຕັບປຸ່ງ ທ່ານ່າມ, ປັບຈ ອິຫຼິສຕານີ (P58) ກາລກທານີ ສາມາຕີປຸ່ມຂານີ, ຕາສີ ການນີ້ ອຸປາເລີການໆ ກາ
ຄຕີ, ໂກ ອົດສົມປຣາໂຍຕີ ໆ

(อ.ทูปิง ท.) เหล่านั้น ครั้นเมื่อทำหน้าที่ (อันไฟ) ใหม่อุบัติ, กระทำไว้ในใจอยู่ ซึ่งก็มีภูฐานอนมีการกำหนดโดยเจ้าชื่อว่า “ครั้นนั้นแลเป็นอารามณ์, บางพาก (บรรลุแล้ว) ซึ่งผลที่สอง, บางพาก บรรลุแล้ว ซึ่งผลที่สาม, เพาะเหตุนั้น (อ.คำ) ว่า “ครั้นนั้นแล อ.ภิกขุ ท. ผู้มากพร้อม ผู้ก้าวกลับแล้วจากบินทบาน ในกาลภายหลังแห่งภัต, เข้าไปเฝ้าแล้ว โดย - อ.พระผู้มีพระภาคเจ้า (ย่อประทับอยู่) โดยส่วนแห่งทิค) ได, - (ส่วนแห่งทิค) นั้น, (อ.ภิกขุ ท.) ครั้นเข้าไปเฝ้าแล้ว ถวายบังคมแล้ว ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า นั่งแล้ว ณ ที่สุดล่วนข้างหนึ่ง, อ.ภิกขุ ท. เหล่านั้น ผู้นั่งแล้ว ณ ที่สุดล่วนข้างหนึ่งแล ได้กราบถูลแล้ว (ซึ่งคำ) นั่น กะพระผู้มีพระภาคเจ้า ว่า ‘ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ อ.ภัยในแห่งบุรี ของพระราชา พระนามว่าอุเทน (ในเมืองโกลัมพี) นี้ ผู้แสดงไปแล้วสู่อุทayan (อันไฟ) ใหม่แล้ว, อ.ร้อยแห่งทูปิง ท. ห้า อันมีพระนางสามารถดีเป็นประมุข เป็นผู้มีกำลังอันกระทำแล้ว (ย่อมเป็น), ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ อ.คติ ของอุบาลิกา ท. เหล่านั้น เป็นอย่างไร (ย่อมเป็น), อ.ภพ เป็นที่เป็นเบื้องหน้าพร้อมเดพะ เป็นอย่างไร (ย่อมเป็น)’ ดังนี้ ฯ

‘สุนเตตุ ภิกขุ เอุปัลิกาโย โลสถาปัตย, สุนติ สักทาคามินโน, สุนติ อนาคตมินโน, สพุพา ตา ภิกขุ เอุปัลิกาโย อันปุตรา กากตตาติ ฯ

(อ.พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสแล้ว) ว่า ‘ดูก่อนภิกขุ ท. อ. - (ในอุบาลิกา ท.) เหล่านี้หนา - อุบาลิกา ท. เป็นสถาปัน มืออยู่, (อ.อุบาลิกา ท.) เป็นสักทาคามินี มืออยู่, (อ.อุบาลิกา ท.) เป็นอนาคตมินี มืออยู่, ดูก่อนภิกขุ ท. อ.อุบาลิกา ท. เหล่านั้น ทั้งปวง เป็นผู้มีผลออกแล้วหมายได้ เป็นผู้มีกำลังอันกระทำแล้ว (ย่อมเป็น)’ ดังนี้ (อันพระธรรมลั้งคากาจารย์) กล่าวแล้ว ฯ

อัฐิ ภาควา เอตมตุถ วิทิตวा ตาย เวลา ย อิม อุทาน อุทานลี

ครั้นนั้นแล อ.พระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงทราบแล้ว ซึ่งเนื้อความ นั้น ทรงเปล่งแล้ว ซึ่งพระอุทาน นี้ ในเวลา นั้น ว่า